

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antonii Svcqvet E Societate Iesv Via Vitæ Æternæ

Sucquet, Antoine

Antverpiae, 1630

Cap. 13. Regula ad perfectionem

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54856](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54856)

CAPVT XIII.

*Regula brevis & Semita ad finem, ad perfectio-
nem, & vitam verè beatam in quolibet
vita statu.*

O Viator, memento, memento ad æternitatem te-
tendere omnino longissimam, viâ tamen brevissi-
mâ vitæ hujus. Hora enim & momentum est vita no-
stra. Vis viam scire? via mandata sunt verè facilia; hoc
enim veritas dixit. Tunc dubitas? nefas est. Vita est, &
in quâ currere possis cum eo, qui dicebat: Viam man-
datorum tuorum cucurri. Times ne nō possis decurre-
re? Omnia potes in eo, qui te confortat. Attende, ob-
secro, & memento, mi frater, liberi sumus: nemo,
nemo nisi volentes seducere potest; nemo tentando
te, nisi velis, superare. Fidelis enim Deus, non patie-
tur te tentari supra id quod potes. Credis? ergo me-
tum pone, & in Domino JESV murum transgredere.
Sed forsitan semitam quaris? En tibi, ô frater, à Domi-
no & mihi monstratam. Brevis est & facilis, si amemus
salutem, & Dominum nostrū IESVM CHRISTVM. Juva
me vicissim precibus, nam frater qui adjuvatur à fratre,
erit quasi civitas firma: Et scriptum memini: Væ so-
li, quia cū ceciderit, non habebit sublevantem se.
Ambulemus ergo pariter, sequamur JESVM & vestigia
ejus.

Psalm. 118.

1. Quotidie manè expectatus mox velut viator ocu-
los ad Deum & cælum converte: & quandoquidem ti-
bi eundem est, statue passus omnes, id est, cogitationes,
verba & opera ad majorem Dei gloriam ex summo
amore dirigere: idque firmiter, ut mori potius malis
quàm Deum patrem amantissimum offendere. In de-
cursu diei hūc reflecte, an actiones eò te ducant; an cū
Deo, & coram eo ambules, & si in re aliquâ dubites,
dic: Ostende mihi viam, in quâ ambulem, quia ad te

*Quid mane
faciendum.*

*Intentio
recta.*

Psalm. 142.

K

levavi

*A passu tua
pendet æter-
nitas.*

levavi animam meam. Attende, ô frater, quanta sit de-
mentia te passum figere, & nescire in quo loco, an in vi-
tâ an in morte sempiternâ, ab uno enim passu omni
horâ & momento tua pendet infinita & interminabi-
lis æternitas. *Credo tibi, ut sup. pag. 7.*

*Angelus cus-
tos dux
noster.*

2. Duces tibi à Deo datos sequere. Hi sunt 1. Angelus
tuus custos, eum in omnibus confule, eo que utere fa-
miliarissimè; sæpè roga de viâ, ei que omnia tua com-
mitte & commenda. Deinde roga superiores, eis que
pare, uti Deo, qui enim illos audit, eum audit. Adjice his
monitorem virum probum, quem maturè delige; &
observa. *Credo tibi &c. ut sup. pag. 7.*

*Item supe-
riores.*

Luca 10.

*Item Moni-
tor.*

*Qualiter in
occurfu cre-
aturarum
quis se gere-
re debeat.*

*Deus in
omnibus o-
peratur pro
te.*

*Creatura
abneganda,
quia in ijs
mors.*

4 Reg. 4.

*Cor hominis
frustra im-
plere quis
conatur.*

*In adversis
quid facien-
dum.*

*Attende ad
Christi pas-
sionem.*

3. Occurrent tibi in viâ creaturæ Dei, & opera ejus,
ex his omnibus utilitatem capies, si omnia propter te
velut solum facta, & salutem tuam arbitreris, Deum in
omnibus pro te operari, & ita tibi in omnibus præsen-
tem esse, quasi tu solus cum Deo in orbe esses: & de bo-
nis semper Deum lauda, ei que tribue; quia creaturæ
ejus sunt famuli hæc que jussu ejus tibi præstant. Si au-
tem à viâ rectâ te seducerent, ut sunt pulchra, curiosa,
suavia, &c. seductores agnosce. Cogita certò æterna
bona perdenda aut hæc abneganda esse tibi. Adverte te
hæc satiare, aut replere non posse, & contemne ut la-
queum & venenatum poculum, de quo dicere liceat,
Mors in ollâ. Quis sapiens vas pertusum, aut tale quod
quo plus coneris implere, minus impleatur, id tamen
implere conabitur? Nonne autem certum est, ut Poëta,
quòd tantum crescat amor nummi & aliarum rerum,
quantum ipse? neque satiare ullo pacto cor hominis
aut impleri possit! *Hæcine vera, ut sup. pag. 7.*

4. Occurrent mala & adversa, morbi, egestas, &c.
Omnia tribue Deo, de que ejus manu paternâ & medi-
câ accipe, illius que providentiæ te & illa committe:
cum que oportuerit Christum pati, & ita intrare in glo-
riam suam, te & tua mala cum eo, ejus que doloribus
compara, & tolle crucem tuam, & sequere eum. Pa-
cem

cem

cem autem animæ ante omnia serva, ut arcem tutissimam, & fiduciam in Deo eiusque providentiâ loca, quicquid accidat, ei tribue; de futuris nihil inquiras amplius: Ipse regit nos, & omnia novit, & potest. Illi omnia vivunt, & propter eum sunt, ideoque ei committe universa. *Credo tibi, &c.* ut sup. pag. 7.

5. Occurrent etiam homines servi Dei, filij ejus, membra CHRISTI JESU: siene huic per illos petenti negare poteris stipem, quibus etiam debes vitam? Ita que sincerè proximos ama, de illorum bonis tibi gratulare, & malis compatere. Ania verò maximè adversarios ut Christi membra, eiusque famulos, & cave vel minimam aversionem vel amaritudinem, aut despectum suborientem admittère; sed hunc excitato actu amoris exclude. Cave aliquem judices, aut severè corripias, vel ulli te præferas: nam in quo tu alium superbè judicas, in eo te condemnas; eadem enim si bene te inspicias facis, quæ judicas. Si tibi homines aliquod bonum præstent, scias à Deo missos ac justos; si malum, similiter: vel saltem decrevisse ex æterno Sapientiæ dictamine permittere; & si corrigere hos nequis, Deo committe. *Haccine vera*, ut sup. pag. 7.

6. Ex his Sodales probos & bonos delige; non seductores, non pestiferos, non hostes Dei, quibuscum comprehensus vnâ plectaris, sed qui portare onera tua vicissim velint, te alere in viâ, præsidio tibi & subsidio esse. Cave autem ulli te præferas ob ullam gratiam, aliàs enim eam perdes. Et nescis amore an odio Dei sis dignus, neque quicquam à te habes aut tuum. Cave ulli placere desideres nisi secundum Deum. Estne enim opere precium displicere Deo ut homini placeas? cave cum ullo contentiones suscipere, sed si quis angariaverit te ad mille passus, vade cū illo alia duo, & esto contentiens adversario tuo in viâ, ne rapiaris ad judicem. *Credo tibi, &c.* ut sup. pag. 7.

7. Si lapsus fueris in viâ, mox contritione resurge,

K z

& amo-

Resignatè

*Eleemosynas
Christo
danda.*

*Proximum
ama.*

*Inimicum
dilige.
Nominem
iudica.*

*Mala accipe
de manu
Domini.*

*Amici qua-
les diligend.*

*Vanam glo-
riam vita
Eccles. 9.
Noli gratiam
hominum
querere
vanè.
Contentio-
nes vita.
Matth. 5.*

*Lapsus res-
surge.*

*Ora crebrò
& B. V. cole.*

*Psalm. 118.
Lectio pia
commendatur.*

*Custodi sensus
tuos.
Iacob. 3.
Iacob. 1.*

Prov. 10.

*Examen
conscientia
institue,*

Mortificationē ama.

*Contem-
nenda hostis
tentationes.*

*Communionem
frequentia.
Adi crebrò
Venerabile
Sacramen-
tum.*

*Communica
cum Deo
eius te resig-
ua.*

& amore in Deum, & cura per confessionem hebdomadariam vulnera tua, & vires per communionem repara; haustus animæ sitientis erit frequens oratio, & B. Virginis invocatio, quæ est quasi respiratio juxta illud: Os meum aperui, & attraxi Spiritum. Nulla etiam dies abeat, quin lectionem libri spiritualis usurpes & meditationem, si potes. *Credo tibi*, &c. ut sup. pag. 7.

8. Linguam, oculos, atque aures diligentissimâ custodiâ observa, qui in linguâ non offendit, hic perfectus est vir: & quantumcunq̃ quis religiosam vitam agat, si non refræner linguam suam, hujus vana est religio: verax igitur, & sincerus, & amabilis omnibus esto. Qui alius est, & politicus, te decipit, & confundetur à veritate: qui autē moderatur labia sua, prudentissimus est. *Haccine vera*, ut sup. pag. 7.

9. Quotidie saltem semel vesperi vide, uti jam moriturus, quantum viæ confeceris, & conscientiam discute, & confitere ut minimum semel in hebdomadâ, & statue de via vitare & præcipitia; seu pravas inclinationes; quas quotidie mortificare etiâ in parvis stude, maximè curiolitatem, gulam, & arrogantiam, iram, ac tristitiam: qui enim non odit animam suam mortificando eam, non potest esse Christi discipulus. Nihili facias, si quâ tibi hostis eunti acclamat, in lufuri et anxia, obsecrâna; contemne, ut latrantem canem, neque peccatû arbitrare, quamdiu tibi displicere senseris, *Credo tibi*, p. 7.

10. Saltem semel in hebdomada devotè absque singularitate communica. Viaticû enim est hoc Sacramentum, æternæ gloriæ pignus, reparatio virium, panis confortans cor hominis, solatium viæ, præmium patiæ. Ad hoc confugas velut ad tabernaculum in dubiis, arcem refugii in malis, ut cervus ad fontem, famelicus ad mensam, quam paravit JESVS multo labore, condivit suo sanguine, coxit sincerissimo amore. Sed super omnia, quod satis commendare nequeo, ex omnibus creatis, amoris in creatorem collige faculas, & ad illû adspira, ejusque

ejusque sanctissimæ voluntati, tuâ toto corde, in omni te conforma, ita ut nihil in hoc mundo peras, præterquam ut in omnibus fiat ejus sanctissima voluntas.

Regula eadem in Orationem redacta.

1. **D**EVS meus, fons omnis boni, te diligo ex toto corde meo, quia creasti me ad te, ut serviã, totoq; corde adhereã tibi. Obsecro te, bone JESV, dirige gressus meos in semitis tuis, ut hodie cogitationibus omnibus N. verbis N. & operibus N. semper ad te tendam, & tandem aliquando, ô unicum meum desiderium! perveniam.

Actus
Amoris.

Intentio-
nis rectæ.

2. Trahe me post te, ut sequar te, & Angelum quem ducem hujus via dedisti: & superiores, de quibus dixisti; Qui vos audit me audit. Ita facere statuo. Neque enim sapientior aut melior te sum amantissime JESV.

Obedien-
tiæ.

Luc. 10.

3. Si que autem creature hodie N. per portas sensuum meorum occurrent mihi, sac queso ut videã à te missas, & jussas mihi benefacere, ac proinde non illis, sed tibi tribuã omne bonum, neq; amem illas, nisi propter te: Et quid queso possum extra te amare, aut querere? nõne certo scio, quod tu sis abyssus bonorum, & ex te omnia manent? verum si seducere cor meum, & inclinare ad se conentur, adjuva me ut velut laqueum, venenum, mortem, & infernum omne creatum abominer, quod est sine te. Scio non satiatur oculus visu, nec auris auditu, imò quo quis eos magis saturare conatur, magis insaturabiles fiunt.

Amoris
Dei.

Contem-
ptus crea-
turæ.
Eccles. 1.

4. Si mala occurrant; à te prudentissimè & summo amore missa, vel permissa amplectar, & agnoscam ego servus tuus crucem meam, & laudabo sanctissimam providentiam & voluntatem tuam.

Resignã-
tionis.

5. Homines verò vite comites, & maximè adversarios diligam, ita enim mandas, & diligo propter te, neque ulli me ob donam præferam, ne perdam hæc ipsa; aut præferri volam: cum nihil enim habeam meum, nihil possim sine te, nihil tribuere mihi, nihil volo deferri, aut tribui, nec possum neq; verè omnium minimus alium judicare præsumere cupio: nescio enim, an ipse eheu! amore, an odio dignus sim; & scio vnumquemque tantum esse, quantus est in oculis tuis, benignissime JESV.

Amoris
proximi.

Contem-
ptus sui &
humilita-
tis.
Eccles. 9.

Pax cum
omnibus
sequenda.

6. Ex his autem da mihi quæso sodales bonos, non pestiferos moribus, detractionis venena spargentes; non seductores, & ut cum omnibus pacem habeam: quia, *ô* requies mea, in pace factus est locus tuus, & desidero in pace te hodie, *ô* Princeps pacis, suscipere amantissimè & arctissimè complecti. Ita enim misero mihi mandas ex infinita charitate tuâ.

Contritio
statim post
peccatum
excitanda.

7. Si lapsus in viâ fuero, nonne, *ô* spes mea, opera manuum tuarum porriges dexteram? & ego per contritionem & amorem ilico erigam me ad te, ne vel momento separer à te, & forsitan aeternum.

Sensuum
custodia.

8. Portas sensuum meorum ac linguam ita custodi, *ô* Custos hominum, *ô* JESU, *ô* JESU, ne quis eas intret, nisi missus à te, aut propter te admissus nuntius de terrâ longinquâ, terrâ viventium, de te Pater mi, Rex Regum, & Domine dominantium. nonne enim omnia loquuntur mihi, si rectè videam & audiam, de te magnalia tua? & quanta preparaveris mihi? & vanitatem ac miseriam meam annuntiant mihi, & te esse unicum, & omne bonum meum?

Examen
frequen-
tandum.

9. Denique da per examen quotidie aliquoties explorare, attendam, an pergam ad te omne bonum meum ad quod suspiro, cresciam in amore tui ad quem anhele, an in odio mei & mortificatione sensuum, & voluntatis meæ? Hoc enim sacrificium &

Præparatio
ad Com-
munionē.

holocaustum odoris suavissimi expectas à me, & ego te unum die ac nocte expectans expecto, ut jubeas me venire ad te, & venias ad me, & reficias lassum de viâ, tu qui lassus es requies, & stuantis amore ejus quod non satiat, tu sis mihi temperies; & dolenti de exilio hoc suavissimum solatium. Da mihi obsecro cani mortuo, & prodigo ut reversus ad te comedam panem tuum, & vinum, quod cum melle miscuisti nobis in Venerabili Eucharistiâ, ut inebrier amore tuo, & vivam, & moriar in te *ô* vita mea, Deus meus, & omnia. O quando erit hoc ut recorderis mei? quando calicem salutaris accipiam? quando vita mea abscondita erit in te? quando tecum unus ero, & vivam in te? & loquentur mihi omnia creata amorem tuum, & magnalia tua, imò verò quando tacebunt omnia in conspectu tuo, & solus loqueris mihi? O vita mea quando moriar pro te? quando orieris mihi dies qui

nescia

nescis occasum? quando illucesces mihi, lux aeterna, quando intrabo in gaudium Domini mei? Non ut gaudeam de bonis tuis, sed de te & propter te, qui es omne bonum, & diligam te toto corde, & animâ meâ.

Diarium breve conflatum ex sacris Litteris.

MEMENTO, mi frater, brevem esse viam & vitam, quam agis. Propositum præmium aeternum & bravium. Quid autem postulat pro eo à te Deus? ut salvus esse velis. Si enim volueris gratiâ ejus poteris, & mandata servare, quicquid mundus, quicquid caro oblectetur; Illa enim suavia sunt, & facilia valde. Dic enim, obsecro, difficile est amare omne bonum? & non maledicere, non pejerare? Festis & Dominicis Missam audire? parentibus obedire, non occidere, non mœchari, non furari, nullum calumniari? hæc via nõnne facilis, & suave jugum, & onus leve? Si velis, semitam, ut sic loquar, etiam addo, si libet utere.

Præsentia certè Dei una sufficit in actionibus nostris, maxime si Jaculatoria illa; *Ex te & in te*, &c. quæ subjicietur, cum signo crucis, & pietatis sensu repetatur: tamen varietatis causâ hæc habe:

Mane dum surgis, dic, facto signo crucis:

Anima mea desideravit te in nocte, ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus, & omnia. Credo tibi Domine mi, & in te spero, ac toto corde te diligo.

Nota. Jaculatoriam illam: *Ex te, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus, & omnia*, continere Primò sui humiliationem; quia ex Deo omnia esse fatemur; Secundò, per *in te* memoriam præsentia ejus; Tertiò, per *pro te*, puram intentionem, & amoris Dei actum per illa verba, *Credo tibi Domine mi*, &c. actus fidei, & spei, & caritatis disertè exprimuntur.

Hæc subjici omnibus Jaculatoriis potest, aut loco illarum usurpari.

Oratio item alia esse poterit:

Deus, Deus meus, ad te de luce vigilo. Sitivit in te anima mea, quâ multipliciter tibi caro mea. In terrâ deseriâ, in viâ, & in aquosâ, sic in sancto aparui tibi, ut vid. rem virtutem tuam, & gloriam tuam. Psalm. 61.

Post hæc primò, gratias age; Secundò, peccata detestare & vitare propone; Tertiò, actiones offer ad gloriam Dei: & dic, *Pater noster, Ave, Credo.*

Dum meditationis tempus est, vel piæ lectionis; signo crucis te signa, & dic:

Magister adest, vocat te. Dominus aperuit mihi aures; ego autem non Ioan. 11. Isaia 50.

non contradico sermonibus Sancti. & hoc ipso offer te ad faciendam quæ leges. *Ex te enim*, &c. ut supra. Item *Credo tibi Domine*, &c.

Dum vadis ad Sacrum, rem omnium maximam:

Exod. 3.

Cogita te ire ad montem Calvaria, & dic: *Vadam & videbo visionem hanc magnam: ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus, & omnia. Credo tibi Domine*, &c.

Hic primò in Sacro peccata recogita, contritionem excita, & propositum renova bonæ vitæ.

Secundò, quæ tibi faciendâ illo die; singula Deo offer.

Tertiò, in communionem sacerdotis spiritualiter communica,

Cum à Superiore vocaris:

Ioan. 14.

Matth. 16.

Sed ut cognoscat mundus, quia diligo te Patrem meum. Surgite, eamus hinc. Illum ut Deum audi & alloquere,

Dum cubiculum ingrederis:

Cant. 8.

Quis mihi tribuat ut inueniam solum? Ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus & omnia.

Dum pulsatur ad ostium, actum amoris in Deum & proximum elice, & dic:

Intra Domine in animam serui tui, & proximum ut Christum suscipe.

Dum ad exhortationem audiendam te paras:

1 Reg. 3.

Psal. 122.

Loquere, Domine, quia audit seruus tuus. Sicut oculi ancilla in manibus dominae suae; ita oculi nostri ad te, Domine Deus meus.

Dum faciendum aliquid, intentionem purifica:

Psal. 44.

Eruclauit cor meum verbum bonum: dico opera mea regi. Lingua mea calamus scribae velociter scribentis. Ex te, &c.

Nora, calamum nec per se, nec sine atramento scribere; ita nec nos sine Deo quidquam facere posse, sed in Domino qui nos confortat.

Dum cum proximo conversandum, ut eum Domino

lucreris, dic:

Ioan. 6.

Cant. 1.

Nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum. Trahe nos post te, curremus in odorem unguentorum tuorum.

Dum Superiorem adis, in illo Deum tibi propone:

Luc. 10.

1 Reg. 3.

Qui vos audit, me audit. Loquere, Domine, quia audit seruus tuus. Ex te enim, &c.

Dum comedis, agnosce largitorem, & gratus dicito:

Psal. 70.

Psal. 144.

Deus, qui pascis me à iuventute mea, usque in senectam, & senium ne derelinquas me. Aperis tu manum tuam, & implet omnes animala benedictione: ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia.

Dum bibis, amoris actum excita,

Psal. 41.

Prov. 9.

Ioan. 4.

Sititit anima mea ad Deum fontem vivum. Venite, & bibite vinum, quod misui vobis. Qui biberit ex hac aqua, non sitiet in aeternum. Ex te enim, &c.

Dum

Dum studes, cum nihil scire juvet, nisi Deum, ejusque voluntatem dic:

Doce me facere voluntatem tuam, quia Deus meus es tu. Psalm. 142.

Dum ludis:

Adhareat lingua mea faucibus meis, si non meminero tui, Deus meus, in principio laetitiae meae. Ex te enim, &c. Psalm. 136.

Dum ambulas:

Si ascendero in caelum, tu illic es; si descendero in infernum, ades. Providebam Dominum in conspectu meo semper, &c. Psalm. 138.

Providebam Dominum in conspectu meo semper, &c. Psalm. 135.

Dum pulcra vides:

Ecce tu pulcher es, dilecte mi. Ex te enim, &c. Cant. 2.

Dum bona fieri conspicias:

Ex te, Domine, & in te, & pro te sunt omnia, Deus meus, & omnia. Credo tibi Domine, &c.

Dum eleemosynam facis:

Quod uni ex minimis meis fecistis, mihi fecistis. Ex te, &c. Matth. 25.

Dum mala audis, & vides:

Non est malum in civitate, quod non fecit Dominus. Hac est voluntas Dei sanctificationis nostrae. Ex te enim, &c. Amos 3.
1. Thess. 4.

Dum aliquid pateris:

Dominus mortificat, & vivificat. Si bona de manu Domini accipimus, mala quare non accipiamus? Nonne oportuit Christum pati, & sic intrare in gloriam suam? Ex te enim, &c. 1. Reg. 2.
Iob. 2.
Luc. 24.

Dum quid boni fecisti:

Si quis loquitur, quasi sermones Dei; si quis ministrat, tanquam ex virtute quam administrat Deus. Omnia in nobis operatus es, Domine. Ex te enim, &c. 1. Petr. 4.
Phil. 2.

Dum optas aliquid, vanitatem rerum vide, & dic:

Velut somnium surgentium, Domine, in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges. Psalm. 72.

Dum times, oculos ad Deum attolle, & dic:

Verumtamen in imagine pertransit homo, sed frustra conturbatur. Aut enim futurum est, quod metuis, & sufficit diei malitia sua; aut non, & frustra perturbaris. Psalm. 38.

Contra desiderium placendi hominibus:

Si hominibus placerem, Christi servus non essem. Tu solus Dominus, tu solus altissimus. An nescitis, quia amicitia huius mundi inimica est Deo. Credo tibi, &c. Gal. 1.
Iacob. 1.

Contra superbiam:

Omnis, qui se exaltat, humiliabitur. Ex te enim, &c. Luc. 14.

Contra avaritiam:

Bestius est dare quam accipere. Nolite solliciti esse quid manducetis: sicut enim pater vester quia his omnibus indigetis. Ex te, &c. Act. 20.
Matth. 6.

Contra luxuriam.

Momentaneum, quod delectat : aeternum quod cruciat, Credo tibi, &c.

Contra inuidiam.

1. Ioan. 3. Qui non diligit proximum, manet in morte. Credo tibi, &c.

Contra gulam :

Rom. 14. Regnum Dei non est esca nec potus. Credo tibi, Ex te, &c.

Contra iram :

Matth. 11. Discite à me quia mitis sum & humilis corde. Credo tibi, &c.

Contra acediam.

Ierem. 48. Maledictus homo, qui facit opus Dei negligenter. Ex te, &c.

In tentatione .

*Deu. 13. v. 3. Tentas me, Domine, an a mem te, nec fines ultra id quod possum.**1. Cor. 10. En video, sine gratiâ tuâ spernerem te summum bonum pro summo malo, ut hosti terribilo placerem : aeternum luiturus momentaneâ voluptatem. At iuravi & statui custodire iudicia iustitiae tuae. Ecce appo-
sita est mihi aqua & ignis : aut tibi, Deus, aut diabolo adhaerere ne-
cessè : aut aeternum poenitere, aut gaudere ; aut vivere, aut mori. Cui
vivam nisi tibi, qui amore mei dignatus es mori ? Ex te, &c.*

Dum laudaris :

Psal. 113. Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.

Si animus aliquâ in re acquiescere velit, dicito :

*Psal. 72. Quid mihi est in caelo, & à te quid volui super terram ? Omnis qui
sitit, veniat ad me, & bibat. Ex te enim, &c.*

Dum successus bonus est :

*1. Timot. 1. Soli Deo honor & gloria. Ex te enim, & in te, & pro te sunt omnia,**Psal. 102. Deus meus, & omnia. Benedic anima mea Domino, & omnia qua
intra me sunt, nomini sancto ejus.*Vesperis conscientiam examina, & lectum ingressurus, 1. gratias
age, 2. gratiam pete, ut scias & peccata detesteris. 3. examina
te, 4. dolorem excita, 5. propone emendationem, & dic :*Psal. 30. In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum : cogitando
fore forsitam ultimam noctem, & percunctando ex te an ad
mortem paratus sis, & amoris actum excita.*

FINIS LIBRI PRIMI.

QUARTÆ